

ΜΕΝ Γαλατσίου

Η εγκατάσταση άρχισε να λειτουργεί το Δεκέμβριο του 1931. Οι ΜΕΝ της εγκατάστασης παρουσιάζουν δύο βασικούς για την εποχή νεωτερισμούς:

α) την απολύμανση του νερού με χλώριο στην εγκατάσταση και με χλωραμίνη στην εισαγωγή του στο δίκτυο διανομής, σύμφωνα με τη νομοθεσία που ίσχυε από το 1910 στις ΗΠΑ για την απολύμανση του νερού.

β) τη χρησιμοποίηση θειικού αργιλίου για την επιτάχυνση της διαύγασης του νερού. Αυτό είχε ως θετική επίπτωση την κατασκευή ταχυδιυλιστηρίων πολύ μικρότερων διαστάσεων από τα βραδυδιυλιστήρια, τα οποία λειτουργούσαν από το 1890 χωρίς προεπεξεργασία του νερού με θειικό αργίλιο και τα οποία καθαρίζονταν χειρωνακτικά. Τα ταχυδιυλιστήρια καθαρίζονται υδραυλικά με ανάστροφη ροή του νερού.

Έτος έναρξης κατασκευής:	1923
Έτος έναρξης λειτουργίας:	1931
Διαδοχικές επεκτάσεις:	1952 και 1964
Υψόμετρο εγκατάστασης:	+159 μ. (υψόμετρο μέγιστης στάθμης δεξαμενών διαυγούς)
Διυλιστική ικανότητα:	περίπου 540.000 κ.μ. νερού/ημερησίως
Περιοχές τροφοδοσίας:	κέντρο Αθήνας, Δήμος Πειραιά

Γενική περιγραφή εγκαταστάσεων των ΜΕΝ Γαλατσίου

Παλαιά μονάδα

Πέντε δεξαμενές καθίζησης διαστάσεων 32,1 μ. x 37,6 μ. x 5,3 μ.
 Μία δεξαμενή καθίζησης διαστάσεων 49,0 μ. x 49,0 μ. x 5,5 μ.
 Δέκα φίλτρα διαστάσεων 8,40 μ. x 7,40 μ., παροχής 9.000 κ.μ. ημερησίως/φίλτρο
 Έξι φίλτρα διαστάσεων 13,75 μ. x 7,40 μ., παροχής 15.000 κ.μ. ημερησίως/φίλτρο

Νέα μονάδα

Τρεις δεξαμενές καθίζησης διαστάσεων 110 μ. x 30 μ. x 4,60 μ.
 Δεκατέσσερα φίλτρα διαστάσεων 11,70 μ. x 13,75 μ., παροχής 28.000 κ.μ. ημερησίως/φίλτρο

Δεξαμενές αποθήκευσης πόσιμου νερού

Παλαιά:	87.000 κ.μ.
Νέα:	134.000 κ.μ.